

Ontvangen alle gelovigen de Heilige Geest?

A. J. Pollock, http://www.stempublishing.com/authors/various/Do_All_Believers_Receive_The_Holy_Spirit.html

Uit *Scripture Truth* Vol. 33, 1941, p. 8

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

Ja, de Schrift is overvloedig duidelijk op dit punt. Hoe duidelijk is Romeinen 8:9:

“Maar u bent niet in het vlees, maar in de Geest, wanneer althans de Geest van God in u woont. Maar als iemand de Geest van Christus niet heeft, die is niet van Hem”.

Als een gelovige niet de Geest van God heeft dan is hij in het vlees:

“En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen” (Romeinen 8:8).

Dit zou niet kunnen gezegd worden van een gelovige. Bovendien, zegt de Schriftplaats die we geciteerd hebben: “...die is niet van Hem”, hetgeen wil zeggen dat hij Christus helemaal niet toebehoort. Te zeggen dat een gelovige de Heilige Geest niet heeft, komt neer op hem te **ontkerstenen**; een heel ernstige zaak om te doen.

Ook Efeziërs 1:13 is erg verlichtend:

“In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte”.

Deze Schriftplaats maakt heel erg duidelijk dat wanneer een persoon waarlijk zijn vertrouwen stelt in de Redder, deze persoon daaropvolgend de inwoning heeft van de Heilige Geest.

Ik herinner me dat op een bijbellezing, jaren geleden, een eminente dienaar van Christus werd gevraagd: “Hoelang na het ontvangen van het Evangelie ontvangen gelovigen de Heilige Geest? Kan dit gelijktijdig zijn, of komt dat na een zekere tijdsperiode”. Het antwoord was hoogst voldoende. De dienaar van Christus antwoordde: “Het is niet een kwestie van **tijd** maar van **volgorde**. Eerst wordt het Evangelie geloofd, daarna, als consequentie, wordt de Geest ontvangen”. Er werd een illustratie gebruikt, namelijk die van een slag met een scherp zwaard, met als gevolg een snede. Je kan de volgorde niet omkeren, eerst moet de slag komen en daarna volgt de snede. Het is niet een kwestie van **tijd**, maar van **volgorde**; van **oorzaak** en **gevolg**.

“Het evangelie van uw zaligheid” ontvangen, betekent het horen en ontvangen van een evangelie dat de persoon die gelooft ervan verzekert dat hij gered is, dat zijn zonden zijn vergeven, dat hij gerechtvaardigd is door Christus, en dat hij de bezitter is van eeuwig leven in Hem. Kan het nog duidelijker?

Het is treffend dat redding en de inwoning van de Geest aan elkaar gelinkt zijn. We lezen:

“En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing” (Efeziërs 4:30).

Bovendien verbindt Romeinen 8:11 de inwonende Geest met de kracht van de opstanding op een opmerkelijke manier:

“En als de Geest van Hem Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont”.

De Geest van God wekte Christus op uit de doden, en de Geest van God is aan de gelovige gegeven als onderpand, dat wanneer de opstanding komt hij zal delen in de triomf van die dag. De opstanding van de gelovige is gelinkt met, en vloeit voort uit, de opstanding van Christus. De Schrift ech-

ter heeft hier de levende heiligen op het oog. De heiligen die al gestorven zijn, zullen *opgewekt* worden. We weten dat uit andere Schriftplaatsen. Bij de levende heiligen worden hun sterfelijke lichamen *levend* gemaakt. Dit betekent dat als deze heiligen verder zouden leven naar hun natuurlijke loop, hun sterfelijkheid in hun lichamen verder zou werken tot de dood zou intreden, maar wanneer de Heer komt, en de laatste bazuin klinkt (1 Korinthiërs 15:52) zullen op dat moment hun sterfelijke lichamen “levend” worden: elk spoor van sterfelijkheid zal dan verdwenen zijn, dan zullen zij een geestelijk lichaam hebben, een nieuw geschapen lichaam, een geschikt vat voor de hemelse scène. Als wij de Geest van God niet hadden, zou deze belofte leeg zijn en geen waarde hebben, en dat kan niet.

Toen de Heilige Geest neerdaalde op de dag van Pinksteren, en de gelovigen samengekomen waren “werden allen vervuld met de Heilige Geest” (Handelingen 2:4). Merk het woord “**allen**” op!

Toen de apostel Petrus zijn beroemde toespraak bracht op Pinksteren, en zijn toehoorders “diep in het hart geraakt” (Handelingen 2:37) werden, en de vraag stelden “Wat moeten wij doen, mannenbroeders?”, was het gegeven antwoord: “Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen (Handelingen 2:38). Merk de woorden “**ieder van u**” op

In de Schrift zijn de vergiffenis van zonden en de gave van de Geest aan elkaar gelinkt, het ene volgt op het andere in volgorde. Er is hier geen discriminatie van personen.

In het interessante geval van Cornelius en zijn entourage, waarmee de heidenen de zegen ontvingen, lezen we: “Terwijl Petrus deze woorden nog sprak, viel de Heilige Geest op allen die het Woord hoorden” (Handelingen 10:44). Opnieuw zien we geen onderscheid tussen gelovige en gelovige. Noteer het woord “**allen**”!

Iemand die de Geest van God niet in zich heeft wonen, kan geen lid zijn van het lichaam van Christus. Zie hoe de Geest van God wordt benadrukt in relatie tot het ene lichaam:

“Ook **wij allen** immers zijn **door één Geest** tot één lichaam **gedoopt**, hetzij dat wij Joden zijn, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen; en wij **allen zijn van één Geest doordrenkt**” (1 Korinthiërs 12:13).

Noteer opnieuw het woord “**allen**”!

Kunnen we ons één gelovige voorstellen die buiten het éne lichaam staat -- Christus het Hoofd in de hemel, Zijn heiligen met de vele leden, het lichaam, op aarde?

Er is een merkwaardig geval van discipelen in Handelingen 19:1-7, die de Heilige Geest niet ontvangen hadden. Dit bijzondere geval kan in onze dagen niet voorkomen. De bediening van Johannes de Doper is verleden tijd en we leven in het volle licht van Gods Evangelie. Dit incident viel in de overgangperiode. Het is dwaas zo’n **uitzondering** aan te voeren alsof dat de regel is.

Toen aan deze discipelen de vraag gesteld werd “Hebt u de Heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam?” was hun antwoord: “Wij hebben niet eens gehoord dat er een Heilige Geest is”. Daarna werd hen gevraagd: “Waarmee bent u dan gedoopt?” en daarop antwoordden zij: “Met de doop van Johannes”. Paulus zei daarop: “Johannes doopte wel een doop van bekering, maar hij zei ook tegen het volk dat zij moesten geloven in Hem Die na hem kwam, dat is in Christus Jezus”.

Deze discipelen hadden tot op die dag het evangelie van redding niet gehoord (zie Efeziërs 1:13). Toen zij het wèl hoorden, werden zij verzegeld door de Heilige Geest van God.

“En nadat zij dat gehoord hadden, werden zij gedoopt in de Naam van de Heere Jezus. En nadat Paulus hun de handen opgelegd had, kwam de Heilige Geest op hen; en zij spraken in vreemde talen en profeteerden” (Handelingen 19:5-6).

Dit interessante verhaal dat het verschil toont tussen Johannes’ doop en de christelijke doop, en hoe deze laatste de vorige verving, met alle implicaties vandien, ondersteunt enkel wat wij hebben aangevoerd uit de Schrift, dat zij die het Evangelie van hun redding **ontvangen**, daarmee als consequentie, de gave van de Heilige Geest ontvangen. Anders te leren is verwarring stichten, en anders te leren komt neer op een **ontkerstening** van gelovigen.

Maar nu enkele woorden van praktisch belang. Wij, gelovigen, die de Heilige Geest van de belofte hebben ontvangen, kunnen bij onszelf afvragen tot welk nut wij die wonderlijke gave maken. Zijn wij voldoende onder de indruk van het feit dat onze lichamen tempels zijn van de Heilige Geest van God? Wij worden vermaand de Geest niet te bedroeven, en te wandelen in de Geest, en dat we de vruchten van de Geest zouden manifesteren.

Helaas! Hoeveel gelovigen wandelen op een wereldse, vleeselijke manier en bedroeven Gods Heilige Geest (vgl. Efeziërs 4:30). Hiervoor kunnen we getuchtigd worden.

Deze leer dat sommige gelovigen de Geest hebben en anderen niet, veroorzaakt een ongezonde introspectie. We kunnen terneergedrukt worden als we ons voorstellen dat wij de Geest niet ontvangen hebben, en anderzijds verrukt zijn als we menen dat wij de Geest ontvangen hebben in tegenstelling tot de andere gelovigen. Zoiets is niet uit de Geest van God.

Het vasthouden aan één Schriftplaats en deze verdraaien om iets te betekenen dat de algemene leer van de Schrift tegenspreekt, waardoor heiligen met zichzelf belast worden in plaats van met Christus, is gewoon een opzet van Satan. Moge wij hiertegen beschermd worden, en in alle eenvoudigheid van geest wandelen in de Geest.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm